

Millner József

1930-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte, száma: 779.

1951-52-ben az Elektrokémiai tanszéken dolgozott demonstrátorként. Az egyetem elvégzése után két évig kutató mérnök a Konverta Gyárban. Szelén egyenirányítók és fényelemek fejlesztése volt a feladata. 1954-1969 között a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben dolgozott mint tudományos munkatárs, laborvezető helyettes, laborvezető. Innen a laboratóriummal együtt 1969-ben a Tungsram Rt.-hez szervezték át, ahol tudományos főosztályvezetőként dolgozott nyugdíjazásáig, 1990-ig. Közben részt vett a vállalat tudományos tanácsának munkájában. 1992-ig szakértőként tovább dolgozott a cégnél. Kutató tevékenysége elsősorban technológia-fejlesztésre irányult. Főbb tématerületei a nagy adócsövek speciális anyagai, fém-üveg és fém-kerámia vákuum-záró kötési, elektron-emisszió, getter-anyagok előállítása és minősítése, keményforrasztások, különös tekintettel a közben fellépő interkrisztallin korróziós jelenségekre, gáztöltésű egyenirányító csövek anyagainak magas hőmérsékletű higanyállósága, katódolt stabilizálás kérdései, üvegek és kerámiák dielektromos veszteségeinek csökkentése és hőfokfüggése. Minthogy a Tungsram cég a nagy adócsöveknél nem kívánt további fejlesztéseket, az itt szerzett tapasztalatait a nagy teljesítményű, jó hatásfokú fényforrásoknál hasznosította. Az átlátszó polikristályos, 1200 C°-ig nátrium gőz atmoszférának ellenálló korund csövek és alkatrészek előállításának kifejlesztésével foglalkozott. Ugyancsak az adócsöveken szerzett forrasztási, hegesztési tapasztalatait alkalmazta a tömeggyártásban megbízható kötések kialakítására W, Mo, Nb, Ta fémek között. Ezzel a témával kapcsolatban 12 publikáció, 8 szabadalma jelent meg itthon és külföldön. 430 kutatási jelentésben rögzítette munkáit.

Az Egyetem Tanácsa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.